

INJECTIE-BEHANDELING VAN HYDROCELE TESTIS

Vraag No. 106. Kan men een hydrocele testis tot verdwijnen brengen door er scleroserende vloeistoffen, bij voorbeeld varidiol, in te spuiten, en is deze injectie pijnlijk?

Antwoord. Inderdaad is het soms mogelijk een hydrocele, nadat deze is leeggepuncteerd, door injectie van een scleroserende vloeistof tot verdwijnen te brengen. Bij oudere mannen is deze methode te proberen. Mijn ervaring is, dat bij sommige patiënten de injectie zeer pijnlijk kan zijn, zodat er zelfs een collaps kan ontstaan. Het verdient daarom aanbeveling met een zeer kleine hoeveelheid te beginnen, bij voorbeeld met $\frac{1}{2}$ cm³ varidiol. Wordt dit goed verdragen, dan kan de hoeveelheid langzamerhand worden verhoogd tot 2 cm³, afhankelijk van de grootte van de hydrocele.

REDACTIE

VITAMINE B₁ BIJ NEURALGISCHE AANDOENINGEN

Naar aanleiding van Vraag 92¹ over het gebruik van vitamine B₁ bij neuralgische aandoeningen zou ik gaarne enige opmerkingen maken en een waarschuwing willen laten horen voor de parenterale toediening van vitamine B₁.

Na de Japanse capitulatie hebben de Amerikanen grote hoeveelheden aneurine van zeer sterke concentratie „gedropt” in verschillende delen van Indonesië. Dit aneurine heeft bij de talrijke beriberi-patiënten wonderen verricht. In Pakam Baroe heb ik tientallen flesjes ingespoten (50–100 mg per keer). Nooit heb ik er enige nadelige gevolgen van gezien.

Ook hier in Nederland heb ik vrouwen, vooral zwangere, die nog resten van beriberi toonden, vitamine B₁ en de combinaties van B₁ met andere vitamines ingespoten.

Twee maal heb ik, ongeveer 5 minuten na een injectie met becozym, heftige urticaria zien ontstaan.

Op een dag spoot ik bij een nieuwe patiënte, die nog duidelijke resten van beriberi had, 100 mg B₁ intramusculair in. Na ongeveer 2 minuten werd de patiënte misselijk en daarna benauwd. Zij viel op een stoel neer, draaide met de ogen en begon sterk te transpireren. Ik gaf haar 1 cm³ adrenaline en na een uur nogmaals 1 cm³ adrenaline omdat de toestand nog zeer ernstig was. Een half uur na de laatste injectie trok de patiënte langzaam bij; zij kreeg toen jeuk over haar gehele lichaam. Het beeld van de B₁-injectie was dat van een anaphylactische shock.

Dit geval werd door mij gepubliceerd². Naar aanleiding van dit artikel kreeg ik een overdruk van een artikel van dr. WEIGAND³, hoofd van de medische afdeling van de „Lilly Research Laboratories”. Het artikel is getiteld „Reactions attributed to administration of thiamin chloride”. In dit artikel worden verschillende gevallen vermeld van dodelijke, ernstige en lichtere gevallen van anaphylactische shock en reacties, na parenterale toediening van thiamine. De anaphylaxie ontstaat in het bijzonder bij patiënten die reeds eerder met thiamine waren behandeld.

Bij het inspuiten van vitamine B₁ en de combinaties met andere vitamines bij gerepatrieerden, vooral ex-krijgsgevangenen, zij men dus zeer voorzichtig. Is dit nog noodzakelijk — hetgeen ik in vele gevallen betwijfel — dan beginne men met zeer kleine doses.

Literatuur: ¹Vraag 92 (1954) *N.T.v.G.* **98**, 2774. ²M. H. VAN LAWICK VAN PABST (1952) *Docum. neerl. indones. Morb. trop.* **4**, No. 1. ³C. G. WEIGAND, *Geriatrics* **5**, No. 5.

's-Gravenhage, 8 October 1954

M. H. VAN LAWICK VAN PABST

Het is ons bekend dat er af en toe (doch zeer zelden) anaphylactische reacties voorkomen als gevolg van parenterale toediening van vitamine B₁. In een der grote klinieken van ons land, waar men reeds gedurende ongeveer 15 jaar veelvuldig intraveneuze injecties van vitamine B₁ toepast, heeft men nimmer enige schadelijke reacties waargenomen. Misschien hangt dit samen met het feit, dat in bedoelde kliniek de injectie van 50 mg aneurine steeds wordt gecombineerd met 100 mg nicotinezuuramide.

REDACTIE